

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Czugler Péter ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű, III.rendű felperes neve (III.rendű felperes címe) III. rendű, IV.rendű felperes neve (IV.rendű felperes címe) IV. rendű, V.rendű felperes neve (V.rendű felperes címe) V. rendű, VI.rendű felperes neve (VI.rendű felperes címe) VI. rendű, VII.rendű felperes neve (VII.rendű felperes címe) VII. rendű, VIII.rendű felperes neve (VIII.rendű felperes címe) VIII. rendű, IX.rendű felperes neve (IX.rendű felperes címe) IX. rendű, X.rendű felperes neve (X.rendű felperes címe) X. rendű, XI.rendű felperes neve (XI.rendű felperes címe) XI. rendű, XII.rendű felperes neve (XII.rendű felperes címe) XII. rendű, XIII.rendű felperes neve (XIII.rendű felperes címe) XIII. rendű, XIV.rendű felperes neve (XIV.rendű felperes címe) XIV. rendű, XV.rendű felperes neve (XV.rendű felperes címe) XV. rendű, XVI.rendű felperes neve (XVI.rendű felperes címe) XVI. rendű, XVII.rendű felperes neve (XVII.rendű felperes címe) XVII. rendű, XVIII.rendű felperes neve (XVIII.rendű felperes címe) XVIII. rendű, XIX.rendű felperes neve (XIX.rendű felperes címe) XIX. rendű, XX.rendű felperes neve (XX.rendű felperes címe) XX. rendű, XXI.rendű felperes neve (XXI.rendű felperes címe) XXI. rendű, XXII.rendű felperes neve (XXII.rendű felperes címe) XXII. rendű, XXIII.rendű felperes neve (XXIII.rendű felperes címe) XXIII. rendű, XXIV.rendű felperes neve (XXIV.rendű felperes címe) XXIV. rendű, XXV.rendű felperes neve (XXV.rendű felperes címe) XXV. rendű, XXVI.rendű felperes neve (XXVI.rendű felperes címe) XXVI. rendű, XXVII.rendű felperes neve (XXVII.rendű felperes címe) XXVII. rendű, XXVIII.rendű felperes neve (XXVIII.rendű felperes címe) XXVIII. rendű, XXIX.rendű felperes neve (XXIX.rendű felperes címe) XXIX. rendű, XXX.rendű felperes neve (XXX.rendű felperes címe) XXX. rendű, XXXI.rendű felperes neve (XXXI.rendű felperes címe) XXXI. rendű, XXXII.rendű felperes neve (XXXII.rendű felperes címe) XXXII. rendű, XXXIII.rendű felperes neve (XXXIII.rendű felperes címe) XXXIII. rendű, XXXIV.rendű felperes neve (XXXIV.rendű felperes címe) XXXIV. rendű, XXXV.rendű felperes neve (XXXV.rendű felperes címe) XXXV. rendű, XXXVI.rendű felperes neve (XXXVI.rendű felperes címe) XXXVI. rendű, XXXVII.rendű felperes neve (XXXVII.rendű felperes címe) XXXVII. rendű, XXXVIII.rendű felperes neve (XXXVIII.rendű felperes címe) XXXVIII. rendű, XXXIX.rendű felperes neve (XXXIX.rendű felperes címe) XXXIX. rendű, XL.rendű felperes neve (XL.rendű felperes címe) XL. rendű, XLI.rendű felperes neve (XLI.rendű felperes címe) XLI.

rendű, XLII.rendű felperes neve (XLII.rendű felperes címe) XLII. rendű felpereseknek, dr. Czirmes György ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű, V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe) V. rendű alperesek ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. április 4. napján meghozott, 8.P.634.073/2004/44. számú ítélete ellen az alperesek részéről 45. sorszám alatt, a felperesek részéről 46. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A peres felek költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felpereseket, hogy 27.000 (huszonhétezer) forint kereseti és fellebbezési, az alpereseket, hogy 51.700 (ötvenegyezer-hétszáz) forint fellebbezési illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az alperesek - jogi képviselőjük útján - 2004. június 30-án kelt levélben I. rendű felperest kártérítés megfizetésére hívták fel amiatt, hogy a ... szám alatti ingatlanon a 240 lakásos épület felépítésével az alperesek tulajdonában levő ingatlanokban értékcsökkenést okozott.

Miután I. felperes az alperesi igények teljesítése alól elzárkózott, az alperesek jogi képviselője közvetlenül a már felépült lakások tulajdonosainak küldött levelet, amelyben az alperesi kártérítési igény rendezésére hívta fel őket, jelezve azt, hogy az I. rendű felperes elzárkózott a kártérítés megfizetése elől.

A felperesek keresetükben a részükre megküldött alperesi levelet sérelmezve a Ptk. 5. § szerinti joggal való visszaélés, és a Ptk. 78. §-ban szabályozott jóhírnév sérelmére, a Ptk. 76. §-ban foglalt emberi méltóság megsértésére alapítottnan kérték az alperesek jogsértő magatartástól való eltiltását.

I. rendű felperes hivatkozott a Ptk. 341. § (1) bekezdésében írt károsodás veszélyére és arra is, hogy az alperesi levél üzleti jóhírnevét is megsértette. A II-XLII. rendű felperesek a részükre küldött levél tartalmát a joggal való visszaélést megvalósító zaklatásnak minősítették, amely sérti az emberi méltósághoz kötődő cselekvési autonómiájukat.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték, tekintettel arra, hogy a felperesek személyiségi jogait nem sértették meg. Kifejtették hogy az a magatartás, miszerint az építési engedélyt megtámadták, illetve, hogy közigazgatási eljárást indítottak, valamint a kártérítés békés rendezése céljából felhívó levelet írtak az I. rendű felpereshez, illetve a tulajdonostársakhoz személyiségi jogot nem sért.

Az elsőfokú bíróság a felperesek kereseti kérelmét elutasította.

Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alpereseknek fejenként 45.000-45.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolásában a tényállás rögzítését követően ismertette valamennyi tanú vallomását illetve a tulajdonostársak által tett nyilatkozatokat is, és a Ptk. 78. § (1) valamint a Ptk. 75. § (1) bekezdésének ismertetését követően kifejtette, hogy a perben azt kellett vizsgálnia, hogy a levél illetve annak tartalma, melyet az alperesek jogi képviselője intézett a felperesekhez sértette-e személyhez fűződő jogaikat.

A levél bevezetőjében rögzítésre került, hogy a jogi képviselő a ... szám alatti ingatlan tulajdonosaitól kapott megbízást arra vonatkozóan, hogy kártérítési pert indítson, mert a társasházi építkezés miatt a forgalom valamint a zajnövekedés miatt az ingatlanok értéke csökkent.

Megállapítható volt a 2004. július 27-i levélből, hogy az I. rendű felperes elzárkózott a kártérítés megfizetésétől, így a sérelmezett levélben erre utaló rész a tényeknek megfelelt. Az I. rendű felperes az alperesekkel szemben terjesztette elő igényét, annak ellenére, hogy a levél szerint az alperesek a kártérítési per megindítására adtak megbízást a jogi képviselőnek, a levél megfogalmazására, tartalmának kialakítására és elküldésére külön meghatalmazást az alperesi jogi képviselő nem kapott.

Az alperesek jogi képviselőjének nyilatkozata szerint a levél írója, tartalmának kitalálója ő volt, az pedig megfogalmazásából, stílusából nem derült ki, hogy az alperesek szándéka szerinti tartalommal készült, és arra sem volt peradat, hogy az alperesek ilyen tartalmú levél megírására egyáltalán adtak volna megbízást a képviselőjüknek.

Kiemelte, hogy a kereseti kérelem az I. rendű felperes részéről arra is kiterjedt, hogy a bíróság tiltsa el az alpereseket az üzleti jóhírnevét sértő valamint a károsodás veszélyével járó magatartásoktól. E körben hivatkozott a Ptk. 341. §-ában foglaltakra, majd kifejtette, hogy az I. rendű felperes és a többi felperes közötti konfliktushelyzet lehetőségére utaló hivatkozások, hogy a felperesi vevők abba a „téves hiedelembbe" kerülhettek, hogy az I. rendű felperes helyett a kártérítés iránti igényt nekik kell teljesíteniük, olyan feltételezések, amelyek mindenfajta alapot nélkülöznek. A II.-XLII. rendű felperesek nyilatkozatából is az tűnik ki, hogy a levél

tartalmáért nem hibáztatták az I. rendű felperest, még amiatt sem, hogy elzárkózott a kártérítés fizetése elől, így a Ptk. 341. § (1) bekezdésében írt feltételek fennállása nem állapítható meg.

A II-XLII. rendű felperesek vonatkozásában az eltiltásra irányuló kereseti kérelem, az alaptalan követeléssel való zaklatásra, illetve az emberi méltóság megsértésére vonatkozó igény szintén megalapozatlan, tekintettel arra, hogy a lakástulajdonosokhoz intézett levél kártérítési felszólításnak minősül, aminek nem volt célja az alaptalan zaklatás illetve megzavarás.

E tekintetben minden felelősséget ... jogi képviselő vállalt magára. Az alperesek egy része nem is tudta, hogy a levél ilyen tartalommal megszületett, illetve akik jogban járattanok voltak a jogi képviselőre bízta a kárigény érvényesítését.

Ebből következően az alperesek részéről a peres eljárásban nem merült fel olyan bizonyíték, ami alapján az lett volna megállapítható, hogy a magatartásuk a felperesek zaklatására irányult volna.

A Ptk. 76. §-ára alapított azon felperesi igény megítélésénél, hogy cselekvési szabadságuk jogellenesen korlátozásra került, olyan kérdésekkel kényszerültek foglalkozni, amelyet szabad akaratukból nem tettek volna meg, így a magánszférához fűződő jog is megsérült, az elsőfokú bíróság a felperesek írásbeli nyilatkozatát vette figyelembe, amelyek azonos megfogalmazásúak, hasonló tartalmúak voltak, amelyből azt a következtetést vonta le, hogy életszerűtlen, hogy az alperesi levelet a felperesek ugyanúgy élték volna meg, illetve ugyanolyan reakciót váltott volna ki belőlük. A levél megfogalmazása egyébként sem volt fenyegető, ellenkezőleg, az ügyvéd kéréssel fordult az ingatlan tulajdonosaihoz a kártérítés iránti igény vonatkozásában.

Tartalmánál fogva, megszövegezéséből következően - figyelemmel az előzményre, hogy az I. rendű felperes elzárkózott a kártérítés megfizetése alól - sem lehet a levél tartalmát zaklató jellegűnek tekinteni.

Az emberi méltóság megsértése iránti igény sem megalapozott, tekintettel arra, hogy a levél tartalma és egyéb, a perben felmerült adat sem utal arra, hogy az alperesek szándéka az emberi méltóság megsértésére irányult volna.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek és alperesek is fellebbezést terjesztettek elő.

A felperesek kérték az ítélet megváltoztatását és a kereset szerinti döntés meghozatalát. Kifejtették, hogy az elsőfokú ítélet súlyosan törvénysértő, abban tényállás megállapítására nem került sor, ezen túl számtalan iratellenes illetve bizonyítatlan megállapítást is tartalmaz a határozat. Súlyosan iratellenes, miszerint bizonyított lenne, hogy az alperesek ingatlanainak forgalmi értéke csökkent az I. rendű felperes által megvalósított építkezés miatt, ugyanis tény, hogy az alperesek által indított kártérítési perben kirendelt szakértők nem értékcsökkenést, hanem kifejezetten az ingatlanok értéknövekedését állapították meg. Iratellenes az is, hogy a csatolt levél csupán kérést illetve tájékoztatást adott, figyelemmel a Ptk. 207. § (1) bekezdésében foglaltakra, illetve arra, hogy a levelet maguk a felperesek is felszólításnak tekintették. Súlyos fogyatékosága az ítéletnek, hogy a felperesi

előadásokkal nem foglalkozott, illetve a felperesek személyes meghallgatását mellőzte, ugyanakkor ezt a felperesek terhére értékelte, ami azért is elfogadhatatlan, mert a bíróság megjelölte az írásbeli nyilatkozat kérdéseit.

Érthetetlen a IX. rendű, a XVII. és a XVIII. valamint a XXI. rendű felperes nyilatkozatának értékelése is.

Ezen túl érdemben sem született megfelelő ítélet, ugyanis az I. rendű felperes vitatta a kártérítés megfizetése alóli elzárkózását és a keresete arra irányult, hogy az alperesek elhallgatták azt a tényt, hogy az I. rendű felperes a fizetési felszólítást azért tagadta meg, mert a követelést alaptalannak tekintette. Jogszabálysértő az ítélet azért is, mert figyelmen kívül hagyta a képviseletre vonatkozó rendelkezéseket, így a Ptk. 219. §-ában foglaltakat. Egyébként teljesen közömbös az alperesi oldalról annak a szándéknak az értékelése, hogy mire irányult nyilatkozatuk.

Kiemelte, hogy a felperesekhez intézett levelek tartalma nem egyezik az elsőfokú ítélet indokolásában rögzítettekkel. Az ítélet ellentétes az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény rendelkezéseivel is, mert nem tekinthető összeférhetőnek az ügyvédi tevékenységgel az, hogy ügyfelek döntése nélkül, teljesen szabad kezettal járjon el a megbízott.

Téves az a megállapítás is, hogy az alperesek nem adtak megbízást a perbeli levelek megírására, mert ezt sem a tényvázlat csatolásával, sem a megbízási szerződésük tartalmával nem bizonyították.

Ezen túl nem tartalmazza az ítélet indokolása a zaklatással kapcsolatos álláspont megfogalmazását sem. Az elsőfokú bíróság olyan magatartást tekintett jogszerűnek és elfogadhatónak, amely teljesen megengedhetetlen, hiszen az alpereseknek pontos tudomásuk volt arról, hogy a beruházáshoz a II-XLII. rendű felpereseknek nem volt közük és életszerűtlen az is, hogy az alperesek ne tudtak volna különbséget tenni a vevő és az építető jogi pozíciója között.

Megalapozatlan a károsodás veszélyével kapcsolatos rész is, mert több felperes is bejelentette kellékszavatossági igényét, így az ítéleti állásponttal ellentétben tényként megállapítható, hogy nem elvi veszélyről vagy lehetőségről volt szó, hanem kifejezett konkrét igényérvényesítési szándékról. Egyébként a személyhez fűződő jogok megsértése körében teljesen közömbös az, hogy a jogsértő felet milyen szándék vezette, mert nem a jogsértő szándékából, hanem annak eredményéből kell kiindulni.

A jogi indokolás nélküli ítélet figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az alperesek 87 vevőhöz intéztek levelet, és ebből 41 tulajdonostárs minősítette ezt zaklatásnak.

Nem állapítható meg az sem, hogy miért látta a bíróság úgy, hogy a 100.000.000 forintos követelés behajtásának lehetősége nem fenyegette a felpereseket, és az sem, hogy miért mellőzte annak figyelembevételét, hogy a levélből az alperesi követelés peres úton való behajtása tűnik ki.

Összességében az elsőfokú ítéletről azt lehet megállapítani, hogy a keresettől eltérő, annak érdemével nem foglalkozó állításokat tartalmaz, hiányos és érdemi felülvizsgálatra nem alkalmas.

Az alperesek fellebbezésükben az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés megváltoztatását, a felperesek személyenkénti eljárási illeték megfizetésére kötelezését kérték a meg nem határozható pertárgyérték alapján.

Ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérték, mert álláspontjuk szerint eljárási törvénysértések nem valósultak meg, továbbá anyagi jogilag is megalapozott a határozat.

A felperesek észrevételeikben a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakat vitatták, visszautasították az eljárási és anyagi jogi megalapozottságra vonatkozó alperesi álláspontot.

A peres felek fellebbezése nem alapos.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság nem követett el olyan eljárási szabálysértést, ami az ügy érdemi felülbírálatát gátolná. Az ügy elbírálásához szükséges tényállást megállapította, a szükséges bizonyítást lefolytatta.

Az elsőfokú bíróság érdemben helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperesek a felperesek által kifogásoltakkal, azzal, hogy a velük szembeni fellépést jogilag alaptalannak, tévesnek, ebből eredően zaklató és személyhez fűződő jogot sértőnek tartották, nem megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla a felperesi fellebbezésben foglaltak alapján az alábbiakat emeli ki:

Az Alkotmány 59. § (1) bekezdése alapján a jóhírnév védelméhez való jog mindenkit megillet, azonban az Alkotmány 61. § (1) bekezdésében mindenki számára biztosítja a szabad véleménynyilvánítás jogát is.

A Ptk. 75. §-a általános védelemben részesíti a személyhez fűződő jogokat, a legjelentősebbeket külön is nevesítve. A Ptk. 78. §-a alapján a személyhez fűződő jogok védelme a jóhírnév védelmére is kiterjed, amelynek sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényről állít vagy híresztel. E rendelkezések alapján a jóhírnév sérelmének megállapítására valótlan és a személy hátrányos megítélését kiváltó közlés alkalmas. A vélemény, bírálat csak akkor ad alapot a személyiségvédelemre, ha egyben nyíltan vagy burkoltan valótlan és sértő tényállítást is tartalmaz, vagy kifejezőmódjában indokolatlanul sértő, bántó vagy megalázó.

A kialakult bírói gyakorlat, a Legfelsőbb Bíróság több eseti döntése egyértelműen rögzíti, hogy önmagában hatósági eljárások kezdeményezése, a jogérvényesítés, az ezzel összefüggő előzetes felszólítás nem minősül valótlan tényállításnak, így nem jelenti a Ptk. 78. §-ában és 76. §-ában védett jogok sérelmét, még akkor sem, ha az a jogalapot téves értelmezésen, a rendelkezésre álló adatokból levont téves következtetésen alapul.

Az alperesek 2004. júliusában jogi képviselőjük útján levelet intéztek a felperesi tulajdonostársakhoz, amelyben a ... szám alatti ingatlanjaik forgalmi értékcsökkenése miatt kártérítési igényt terjesztettek elő arra hivatkozással, hogy azt a felperesi felépítmény miatt kialakult zaj és forgalom növekedés okozta.

Azt is tartalmazta a levél, amennyiben választ nem kapnak, abban az esetben ezt úgy tekintik, mintha a kártérítés békés rendezésétől a felperesek elzárkóznának.

Ennek a levélnek a tartalmából, annak megfogalmazásából, szóhasználatából egyértelműen megállapítható, hogy az alperesek az álláspontjukat kifejezés módjában sem fogalmazták meg indokolatlanul sértő, bántó, lealacsonyító formában. Az alperesek kártérítési követelésüket a levél alapján megpróbálták békés úton rendezni, annak eldöntése pedig, hogy a felperesi felépítmény miatt kezdeményezett eljárásuk megalapozott-e, az az adott ügy érdemi elbírálására és nem jelen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása iránti eljárás megítélésére tartozó kérdés.

A polgári jogi igényükre tekintettel az alperesek a felperesi építkezést, annak ingatlanjaik forgalmi értékére gyakorolt hatását sérelmezték, ezért zaklató és személyhez fűződő jogot sértő jellegűnek levelük nem tekinthető függetlenül attól, hogy az adott, konkrét eljárás során azt az illetékes hatóság megalapozottnak tartja-e.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint a tényállás megállapításához, a felperesi kereset elbírálásához semmilyen további bizonyításra nem volt szükség, így a személyes meghallgatásuk sem volt indokolt.

E körben megjegyzi a másodfokú bíróság azt is, hogy a felperesi kereset elbírálásának alátámasztására szükségtelen volt az ítélet indokolásában a felperesek írásbeli nyilatkozatának hosszadalmas, részletes ismertetése.

A másodfokú bíróság alaptalannak ítélte a felperesek ügyvédi megbízásra vonatkozó kifogásaikat is, mert az alperesek és jogi képviselőjük között létrejött megbízási szerződés tartalmának megítélése nem jelen eljárás tárgya, jogi képviselőjük eljárásával, a meghatalmazással kapcsolatos esetleges sérelmeik jelen perben való vizsgálatára jogi lehetőség sem állt fenn továbbá a per eldöntése szempontjából ennek nem volt jelentősége.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az alperesek 2004. júliusi, jogi képviselőjük által írt levelükkel, eljárást kezdeményező beadványukkal nem sértették meg a felperesek személyiségi jogait, rájuk nézve sértő kijelentést nem tettek, jogi álláspontjuk kifejtése nem lépte túl a véleménynyilvánítás szabadságainak határait.

A joggal való visszaélésre való felperesi hivatkozás is megalapozatlan, mert a Ptk. 5. § (2) bekezdése azt mondja ki, hogy joggal való visszaélésnek minősül a jog gyakorlása, ha az a jog társadalmi rendeltetésével össze nem férő célra irányul, különösen ha a személyek zaklatására, jogaik és törvényes érdekeik csorbítására vagy illetéktelen előnyök szerzésére vezetne. Ez a rendelkezés a joggal való visszaélés általános tilalmát rögzíti, elismerve ezzel azt a tényt, hogy aktív vagy

passzív, és jogszerű magatartással is lehet jogellenes tevékenységet végezni, amelynek eseteit a törvény tartalmazza.

A kártérítési igényre vonatkozó peren kívüli felszólítás azonban joggal való visszaélésnek nem tekinthető különös figyelemmel arra is, hogy a békés, peren kívüli egyeztetés általános követelmény és az mindkét fél érdekét szolgálja.

Az alperesi levél tartalmából egyértelműen megállapítható, hogy az nem a felperesek törvényes érdekeinek csorbítására és illetéktelen előnyök szerzésére irányult.

A levél zaklatónak sem tekinthető, mert nem bír olyan jelentéstartalommal, ami a zaklatás kritériumának - valaki alkalmatlankodva, sürgetve minduntalanul háborgat más személyt - megfelelne és amely miatt a személyhez fűződő jog megsértése miatti védelme alkalmazása indokolt lenne. Ezért a Ptk. 5.§-ára alapított kereset sem megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla a perköltségre vonatkozó alperesi fellebbezésben foglaltakra vonatkozóan kiemeli, hogy a Pp. 25. § (3) bekezdése szerint, ha egy vagy több felperes ugyanabban a keresetlevélben egy vagy több alperes elleni követeléseit érvényesíti, a pertárgy értékének megállapításánál az összes követeléseket össze kell adni.

A perbeli esetben azonban az Itv. 39. § (3) bekezdésének b) pontja szerinti meg nem határozható pertárgy értékre vonatkozó rendelkezést kellett alapul venni, amely esetben az illeték alapja a Fővárosi Bíróság előtt indult peres eljárásban 350.000 forint, míg a fellebbezési eljárásban 400.000 forint. Ennek megfelelően rendelkezett a Fővárosi Ítéltábla felperesi kereseti illeték kiegészítéséről - figyelemmel arra, hogy a felperesek 15.000 forint kereseti illetéket leróttak - és az alpereseket terhelő fellebbezési illeték összegéről is.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, az államnak járó illeték összegének Pp. 253. § (3) bekezdésén alapuló megváltoztatása mellett.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárásban felmerült költségekről a fent kifejtett pertárgy érték alapulvételével a Pp. 239. §-án keresztül is érvényesülő Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott, tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére.

Budapest, 2008. október 16.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k.
bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő